ROCZNIKI POLSKIEGO TOWARZYSTWA MATEMATYCZNEGO
Seria II: WIADOMOŚCI MATEMATYCZNE X (1968)

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Sprawozdanie z działalności Polskiego Towarzystwa Matematycznego za rok 1966 (1)

I. Władze PTM

W składzie osobowym Zarządu Głównego zaszły następujące zmiany (w stosunku do roku ubiegłego): skarbnikiem został Jerzy Łoś (od 22. I), a prezesem Oddziału Warszawskiego — Edward Otto.

Posiedzenia Walnego Zgromadzenia odbyły się 28 i 29 maja (2). Odbyły się 4 posiedzenia plenarne Zarządu Głównego, 2 posiedzenia Prezydium Z. G. oraz jedno posiedzenie Komisji Rewizyjnej.

II. Oddziały PTM, Komisje i Komitety

W roku sprawozdawczym nastąpiły następujące zmiany:

1. Siedzibę Zarządu Oddziału Górnośląskiego przeniesiono do Katowic (ul. Szkolna 9).

2. Komisja popularyzacji i szkolnictwa średniego: Leon Jeśmanowicz oraz delegaci Oddziałów.

3. Podkomisja do spraw reformy programów i metod nauczania matematyki w szkołach średnich: Leon Jeśmanowicz (przewodniczący), Adam Bielecki, Zofia Krygowska i Stefan Straszewicz.

4. Kierownikiem Olimpiady Matematycznej został Maciej Bryński (od 1. IX); do Komitetu Głównego na okres od 1. III do 15. VI wszedł Wacław Wierzbicki.

5. Komitet Organizacyjny Konkursu im. J. Marcinkiewicza na najlepszą studencką pracę matematyczną: Leon Jeśmanowicz (przewodniczący), Stanisław Balcerzyk i Paweł Jarek.

6. Komitet Organizacyjny Konkursu na najlepszą pracę

---

(1) Sprawozdanie za rok 1965 ukazało się w zeszycie IX. 2, str. 265-278.
(2) Protokół wydrukowany w zeszycie X. 1, str. 113-118.

studencką z zastosowań matematyki: Józef Łukaszewicz (przewodniczący).

W pozostałych agendach PTM zmian nie było.

III. Liczba członków PTM

Oddział	Stan na 31.12.1965	Stan na 31.12.1966
Gdański	66	63
Górnośląski	48	55
Krakowski	80	89
Lubelski	51	54
Łódzki	74	77
Poznański	47	55
Szczeciński	26	25
Toruński	36	33
Warszawski	130	150
Wrocławski	71	70
Razem członków rzeczywistych	629	671
Członków honorowych	3	6
Członków zagranicznych	30	30

W roku 1966 zmarli następujący członkowie PTM: Krystyn Bochenek i Teodor Gólczewski. Członkami honorowymi zostali: Franciszek Leja, Władysław Ślebodziński i Tadeusz Ważewski (3).

W celu uporządkowania rejestru członków PTM Prezydium Z.G. wprowadziło deklaracje członkowskie. Dzięki nim sekretariat Z.G. może dysponować kartoteką centralną, a Zarządy Oddziałów lokalnymi, co podnosi sprawność organizacyjną Towarzystwa. Niestety spora liczba członków nie wypełniła posłanych im deklaracji.

W roku sprawozdawczym podjęty był dalszy wysiłek w celu zlikwidowania zaległości w składkach. Działalność ta zbiegła się z naciskiem władz administracyjnych, żądających ścisłego przestrzegania tego obowiązku statutowego. Sprawa ta nie jest jeszcze zakończona i będzie wymagała dalszej akcji Zarządów Oddziałów i Zarządu Głównego.

IV. Działalność naukowa PTM

Poniższe zestawienie przedstawia ilość posiedzeń naukowych i referatów zorganizowanych w Oddziałach i na konferencjach PTM:

(3) Szczegóły z uroczystości wręczenia dyplomów członków honorowych można znaleźć w zeszycie X. 1 str. 13, 14, X. 2, str. 191-200.

Oddział	Liczba posiedzeń	Liczba referatów	Przeciętna frekwencja
Gdański	11	11	22
Górnośląski	11	17	14
Krakowski	18	26	19
Lubelski	12	12	18
Łódzki	11	12	26
Poznański	22	23	14
Szczeciński	7	8	10
Toruński	15	14	30
Warszawski	9	10	16
Wrocławski	27	32	16
Konferencja PTM w Warszawie	3	6	100
Konwersatorium Oddziału Warszawskiego i Uniwersytetu Warszawskiego	7	7	70
Razem	153	178	

Dokładne tytuły odczytów oraz daty posiedzeń są opublikowane w Pracach Matematycznych XI. 2.

Podobnie jak w latach ubiegłych, utrzymała się tendencja do zapraszania prelegentów spośród gości zagranicznych i członków PTM z innych Oddziałów; na ogólną liczbę 178 odczytów prelegenci pozamiejscowi wygłosili 94 odczyty, a więc ponad 52%. Współpracę pomiędzy oddziałami w tym zakresie ilustruje następująca tabela:

Oddział	Prelegenci własni	Prelegenci wysłani przez Oddział	Prelegenci polscy zaproszeni przez Oddział	Prelegenci zagraniczni
Gdański	2	7	8	1
Górnośląski	15	3	2	—
Krakowski	8	11	12	6
Lubelski	1	1	8	3
Łódzki	9	3	2	1
Poznański	7	7	14	2
Szczeciński	1	1	7	—
Toruński	1	3	8	5
Warszawski	2	22	—	8
Wrocławski	25	6	3	4
Razem	71	64	64	30

Kontynuowana była w roku sprawozdawczym współpraca Zarządu Oddziału Warszawskiego z Instytutem Matematycznym Uniwersytetu Warszawskiego przy organizowaniu wspólnych konwersatoriów. Referaty mają charakter przekrojowy i poświęcone są szczególnie aktualnym

dziedzinom współczesnej matematyki, interesujących wielu matematyków. Wygłoszono następujące referaty:

1. Z. Ciesielski, *Zagadnienia współczesnej teorii potencjału*,

2. B. Bojarski, *Zagadnienie indeksu dla równań całkowych mocno osobliwych*,

3. K. Krzyżewski, *Zagadnienia współczesnej teorii ergodycznej*,

4. S. Hartman, *O zagadnieniu syntezy spektralnej*,

5. A. Granas, *Topologia algebraiczna w przestrzeniach Banacha*,

6. K. Urbanik, *Teoria prognozy*,

7. A. G. Kurosz (Moskwa), *Współczesny stan i nowe kierunki rozwoju teorii grup nieskończonych*.

W ramach akcji popierania twórczości naukowej PTM przyznał następujące nagrody naukowe:

1) Jury nagród PTM na posiedzeniu 17 grudnia przyznało trzy równorzędne nagrody po 7000 zł; nagrodę im. S. Banacha — Włodzimierzowi Mlakowi, im. S. Mazurkiewicza — Ryszardowi Engelkingowi oraz im. S. Zaremby — Janowi Krzyżowi.

2) Zarząd Główny na posiedzeniu w dniu 17 grudnia przyznał cztery nagrody dla młodych matematyków po 2000 zł następującym osobom: Stanisławowi Brzychczemu (Kraków), Ilonie Kopocińskiej (Wrocław), Halinie Światak (Kraków) i Bogdanowi Węglorzowi (Wrocław).

3) W konkursie studenckim im. J. Marcinkiewicza, organizowanym przez Zarząd Oddziału Toruńskiego PTM, przyznane zostały następujące nagrody: I nagrodę (zł 1000) Jackowi Bochnakowi (Uniwersytet Jagielloński), II nagrodę (zł 800) Jackowi Ganczarzewiczowi (Uniwersytet Jagielloński) oraz III nagrodę (600 zł) Robertowi Niemcowi (Uniwersytet Jagielloński).

W celu stworzenia lepszych warunków pracy matematyków na terenie Górnego Śląska Zarząd Oddziału Górnośląskiego podjął inicjatywę utworzenia centralnej biblioteki matematycznej w Katowicach.

V. Konferencje PTM

Doroczną sesję naukową PTM, zwołaną w dniach 30 i 31 maja z okazji Walnego Zgromadzenia, zorganizował w tym roku Oddział Warszawski. Wzięło w niej udział ponad stu matematyków z całego kraju. Na program złożyły się następujące odczyty:

1. K. Kuratowski, *O pewnych problemach, które zapoczątkowały rozwój topologii w Polsce*,

2. J. Mycielski, *Zwartość i nieskończone układy równań*,

3. T. Ważewski, *O pewnych wynikach ośrodka krakowskiego w dziedzinie równań różniczkowych*,

4. J. Lipiński, *Przegląd twierdzeń o pochodnych*,

5. W. Ślebodziński, *O pracy ośrodka wrocławskiego w dziedzinie geometrii różniczkowej*,

6. A. Białynicki-Birula, *O uogólnieniach wyznaczników*.

W roku sprawozdawczym po raz pierwszy zrealizowano inicjatywę Z.G. PTM, by na prelegentów na dorocznej konferencji PTM zapraszani byli ostatni laureaci nagród PTM im. Banacha, Mazurkiewicza i Zaremby.

VI. Działalność Komisji Szkolnictwa Wyższego

Zespół I pod przewodnictwem W. Wrony zajmował się głównie dwoma problemami: 1. realizacją nowych programów nauczania na politechnikach, a w szczególności organizacją pracy dydaktycznej w laboratorium matematycznym, wprowadzonym przez nowe programy nauczania, 2. współpracą naukową katedr matematyki z innymi katedrami na politechnikach w rozwiązywaniu problemów technicznych i w zastosowaniu maszyn matematycznych.

Nowe programy nauczania są bardzo obszerne i zaistniały poważne trudności w ich realizacji przy stosowaniu tradycyjnych metod nauczania matematyki. Powstaje konieczność szukania nowych form prowadzenia wykładów i ćwiczeń oraz szerszego wykorzystania podręcznika i pomocy naukowych. Odnośnie do drugiego problemu dyskutowano nad celowością organizowania wspólnych seminariów naukowych łączących matematyków i inżynierów i nad formami doszkalania pracowników katedr matematyki w obsłudze maszyn matematycznych. Prace te będą nadal kontynuowane przez Zespół.

Zespół II pod przewodnictwem S. Mazura znalazł rozwiązanie w kontrowersyjnej sprawie kształcenia matematyków na politechnikach. Dzięki staraniom zespołu II otwarte zostało na Politechnice Warszawskiej studium matematyczne. Słuchacze tego studium odbędą przez pierwsze trzy lata studia matematyczne na Uniwersytecie Warszawskim (pozostając oficjalnie studentami Politechniki), po czym powrócą na Politechnikę Warszawską na ostatnie dwa lata, gdzie studiować będą dyscypliny techniczne oraz pewne działy matematyki stosowanej.

Zespół II ma zamiar opracować projekt dalszych zmian na podstawie obserwacji obecnego programu matematyki na uniwersytetach. Zamierzona jest również wymiana studentów pomiędzy uniwersytetami dla zdobycia obranej specjalizacji (w przypadku braku odpowiedniej katedry w uniwersytecie macierzystym).

VII. Działalność PTM na terenie szkolnictwa średniego

W pięciu oddziałach istnieją komisje do spraw współpracy ze szkolnictwem i popularyzacji matematyki. Są to oddziały Górnośląski, Lubelski, Łódzki, Poznański i Wrocławski. Trzy oddziały zorganizowały 16 odczytów dla nauczycieli szkół średnich: Górnośląski (8 odczytów, średnia frekwencja 14), Toruński (6 odczytów), Wrocławski (2 odczyty, średnia frekwencja 34). Prelegentami na tych odczytach byli: A. Wakulicz, M. Zajączkowska, L. Jeśmanowicz, M. Król i B. Gleichgewicht. Wszystkie odczyty były poświęcone tematyce związanej z wprowadzeniem nowych programów szkolnych.

L. Jeśmanowicz prowadził nadal seminarium dla nauczycieli matematyki okręgu szkolnego bydgoskiego. Na program złożyły się dwa zagadnienia: elementy algebry liniowej w szkole średniej i przekształcenia geometryczne. Organizowane były również lekcje pokazowe.

Inną formą współpracy PTM ze szkolnictwem średnim, która w roku sprawozdawczym okazała się najważniejszą, było delegowanie prelegentów na konferencje nauczycielskie w porozumieniu z okręgowymi ośrodkami metodycznymi. W związku z wprowadzeniem nowych programów nauczania do klas starszych zapotrzebowanie na tę pomoc było szczególnie duże. Członkowie PTM wykładali na rejonowych konferencjach nauczycielskich, konferencjach organizowanych przez centralny i okręgowe ośrodki metodyczne, kursach wakacyjnych i seminariach dla nauczycieli.

VIII. Działalność PTM wśród młodzieży szkolnej

1. Olimpiada matematyczna. W roku 1966 zakończyła się XVII Olimpiada oraz rozpoczęła się XVIII. Do zawodów stopnia drugiego XVII Olimpiady zakwalifikowano 347 uczniów z następujących okręgów: katowickiego (41), krakowskiego (58), lubelskiego (28), łódzkiego (20), poznańskiego (44), toruńskiego (57), warszawskiego (69) i wrocławskiego (30). Do zawodów stopnia trzeciego Komitet Główny zakwalifikował 57 uczniów z okręgów: katowickiego (3), krakowskiego (11), lubelskiego (6), łódzkiego (4), poznańskiego (6), toruńskiego (8), warszawskiego (16) i wrocławskiego (3). Na podstawie regulaminu uczniowie ci uzyskali prawo wstępu bez egzaminów na studia matematyczne.

W wyniku zawodów stopnia III przyznano dyplomy 11 uczestnikom, a 8 dalszych uczestników uzyskało wyróżnienie.

Do zawodów XVIII Olimpiady zgłosiło się 1114 uczestników.

W pierwszej połowie lipca odbyła się w Bułgarii VIII Międzynarodowa Olimpiada Matematyczna, w której uczestniczyły ośmioosobowe zespoły uczniów szkół średnich z 9 krajów demokracji ludowej. Uczniowie polscy wyjechali pod opieką M. Czyżykowskiego i A. Mąkowskiego. Nasi zawodnicy zdobyli 1 nagrodę I stopnia (13), 4 nagrody II stopnia (15),

1 nagrodę III stopnia (11) oraz 2 wyróżnienia (14) za interesujące rozwiązania. W nawiasach podano ogólną liczbę przyznanych nagród danego stopnia ([4]).

2. Międzyszkolne koła matematyczne. Zarządy Oddziałów prowadziły 19 kół matematycznych dla młodzieży szkół średnich. W kole katowickim, które ma charakter masowy (niektóre posiedzenia gromadzą ponad 150 uczniów), w drugiej połowie roku prowadzone były zajęcia w czterech grupach równoległych. Do pracy w kołach matematycznych wciągani są zaawansowani studenci wydziałów matematycznych (Katowice, Toruń). Programy zajęć obejmujące zagadnienia z matematyki pozaszkolnej są szczególnie pożyteczne dla uczestników olimpiady matematycznej. W Szczecinie międzyszkolne koło matematyczne zorganizowało konsultacje dla zawodników olimpiady. W Toruniu w posiedzeniu koła wziął czynny udział wybitny matematyk radziecki, prof. A. G. Kurosz.

Wykaz międzyszkolnych kół matematycznych

Oddział	Miasto	Nazwisko kierownika	Liczba posiedzeń	Frekwencja
Gdański	Gdańsk	mgr K. Buczkowski	co 2 tyg.	brak danych
Górnośląski	Katowice	mgr M. Zajączkowska	8	127
Krakowski	Kraków	mgr Z. Hajnos	28	35
	Rzeszów	mgr A. Krupińska	10	19
	Jasło	mgr S. Lasocki	co 2 tyg.	36
Lubelski	Lublin	dr M. Maksym	15	brak danych
Łódzki	Łódź: gr. I	mgr P. Skibiński	14	brak danych
	gr. II	mgr P. Skibiński	14	brak danych
Poznański	Poznań		4	48
Szczeciński	Szczecin		11	27
Toruński	Bydgoszcz	mgr W. Hypszer	19	24
	Brodnica	J. Adamczak	12	32
	Grudziądz	J. Sikorski	14	12
	Inowrocław	P. Oziewicz	6	25
	Toruń	prof. L. Jeśmanowicz	14	44
Warszawski	Warszawa I	mgr J. Brzeziński	14	40
	Warszawa II	mgr W. Kuperberg	12	40
Wrocławski	Opole I	dr B. Florkiewicz	co tydzień	15
	Opole II	dr Z. Romanowicz	co tydzień	15

([4]) Szczegółowe sprawozdanie z zawodów stopnia III ukazało się w „Matematyce", t. 20 (1967), str. 133; sprawozdanie z Olimpiady w Bułgarii, tamże, str. 183.

3. Odczyty dla młodzieży szkolnej. Cztery Zarządy Oddziałów organizowały 24 odczyty tego typu: Gdański — 12 odczytów (26), Górnośląski — 2 odczyty (110), Łódzki — 3 odczyty, Toruński — 7 odczytów (47). W nawiasach podano średnią frekwencję. Część tych odczytów urządzono w miastach nie będących siedzibami zarządów (Wejherowo, Malbork, Pelplin, Oliwa, Kwidzyń i Grudziądz). Oddział Górnośląski włącza odczyty do organizowanej tradycyjnie wieczornicy dla uczniów szkół średnich (przy współpracy z WSP w Katowicach).

4. Klasy eksperymentalne. W Toruniu były czynne dwie klasy eksperymentalne dla młodzieży wykazującej uzdolnienia matematyczne; klasy utworzone w roku ubiegłym (VIII i IX) prowadził L. Jeśmanowicz, a od września 1966 nową klasę VIII — J. Słomiński. Dodatkowe lekcje matematyki w toruńskich klasach eksperymentalnych odbywały się w niedziele, poza normalnymi zajęciami. Wyniki są zachęcające. Również we Wrocławiu w jednym z liceów utworzono klasę z rozszerzonym programem matematycznym.

Z inicjatywy S. Mazura przygotowano otwarcie klas eksperymentalnych w liceach warszawskich ([5]).

IX. Popularyzacja matematyki

W roku sprawozdawczym 14 odczytów popularnych dla publiczności było zorganizowanych przez następujące Oddziały: Gdański 2 (58) Poznański 2 (36), Toruński 5 (310), Warszawski 4 (130), Wrocławski 1 (w nawiasie średnie frekwencje). Wykaz tytułów tych odczytów:

1. A. Granas, *O zawodzie matematyka.*
2. M. Kwapisz, *Co to jest prawdopodobieństwo i jakie jest jego zastosowanie?*
3. A. Albrycht (dwukrotnie), *Kto to był Leibniz?*
4. B. Gleichgewicht, *Metody matematyczne w badaniach literackich.*
5. W. Turski, *Nienumeryczne zastosowanie maszyn matematycznych.*
6. A. Bartkowiakowa, *O zastosowaniu statystyki matematycznej w lingwistyce,*
7. J. Wierzbowski, *Z doświadczeń warszawskiego ośrodka obliczeniowego.*
8. B. Wojdyło, *O programowaniu maszyn cyfrowych.*
9. A. Blikle, *Lingwistyka matematyczna.*
10. J. Łoś, *Jak rozumujemy?*
11. A. W. Mostowski, *Algebra abstrakcyjna i maszyny matematyczne.*
12. R. Bartoszyński, *Co to są procesy stochastyczne?*
13. J. Łukaszewicz, *O matematyce stosowanej.*

([5]) Patrz Wiadom. Mat. 10, str. 115 i 259.

Niektóre Zarządy Oddziałów (szczególnie Wrocławski) współpracowały w przygotowaniu audycji radiowych i telewizyjnych, poświęconych matematyce i jej zastosowaniom oraz opracowaniu cykli wykładów dla kandydatów na wyższe uczelnie.

X. Wydawnictwa

1. Prace Matematyczne. Komitet Redakcyjny odbył jedno posiedzenie w dniu 28. 5. 1966 w Warszawie. Główną troską Komitetu było podniesienie poziomu pisma, a zwłaszcza jego strony językowo-redakcyjnej i problemy powstałe w związku z przejściem na języki obce. Redakcja otrzymała ostatnio wiele miernych prac matematyków zagranicznych, z których ponad połowę trzeba było odrzucić. W roku 1966 ukazał się zeszyt X. 1 (6,75 ark. wyd.).

2. Wiadomości Matematyczne. W r. 1966 został wydany zeszyt IX. 1 (12 ark. wyd.).

Przeprowadzona w latach ostatnich reklama wydawnictw PTM zwiększyła znacznie ich sprzedaż. Dystrybucja Roczników PTM przedstawiała się w roku 1966 w sposób następujący:

Wyszczególnienie	Wiadomości Matematyczne	Prace Matematyczne
Prenumeratorzy działu sprzedaży przy Zarządzie Głównym	395	204
Prenumerata członków PTM	510	510
Wymiana	60	60
Sprzedaż za pośrednictwem PWN	20	40
Razem	985	814

Nakłady wynosiły: Wiadomości Matematycznych — 1500, Prac Matematycznych 1350. Zmniejszyły się znacznie zapasy Roczników PTM wydanych w latach poprzednich, a niektóre numery zostały wyczerpane.

XI. Współpraca z zagranicą

1. W dniach 16-26 sierpnia odbył się w Moskwie Międzynarodowy Kongres Matematyczny zorganizowany przez Międzynarodową Unię Matematyczną (6). PTM włożyło duży wysiłek w celu umożliwienia udziału w Kongresie możliwie dużej grupie matematyków i udzielenia pomocy finansowej matematykom młodszym. Na wniosek Prezydium Zarządu Głównego uzyskano z Polskiej Akademii Nauk dotację w wysokości

(6) Patrz str. 237.

75.000 zł na częściowe sfinansowanie wyjazdu na Kongres w Moskwie oraz na inne konferencje zagraniczne. Dużej pomocy udzielił Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, organizując (na podstawie umowy zawartej z PTM) wyjazd grupy 52 matematyków i pokrywając około 40 % kosztów podróży i pobytu w Moskwie. Polskie Towarzystwo Matematyczne zorganizowało wyjazd grupy złożonej z 80 matematyków oraz 10 osób towarzyszących. Komisja powołana przez Prezydium Zarządu Głównego przyznała zasiłki finansowe 62 osobom z tej grupy. Poza tym pewna liczba uczestników Kongresu otrzymała zasiłki z innych instytucji.

Ogółem w Kongresie wzięło udział 103 matematyków polskich (7). Udział naszych delegatów w obradach Kongresu był duży: K. Urbanik i A. Pełczyński na zaproszenie organizatorów wygłosili referaty półgodzinne (co było dużym wyróżnieniem), a 36 matematyków polskich wygłosiło 37 komunikatów. Przedstawiciele delegacji polskiej z K. Kuratowskim na czele złożyli wizytę w Ambasadzie PRL w Moskwie.

2. Wyjazdy na konferencje zagraniczne. W dniach od 28 sierpnia do 6 września odbyło się w Pradze sympozjum z topologii ogólnej z udziałem wielu wybitnych topologów. W sympozjum tym wzięli udział następujący członkowie PTM: R. Engelking, J. Charatonik, R. Duda, M. Karłowicz, J. Mioduszewski, D. Zaremba-Szczepkowicz i W. Żelazko.

Na konferencji poświęconej równaniom różniczkowym, która odbyła się w dniach 1-7 września w Bratysławie, wzięli udział następujący członkowie PTM: D. Bobrowski, M. Kwapisz, Z. Ratajczak i H. Wiśniewski.

3. Odczyty gości zagranicznych. Zarządy oddziałów zorganizowały 30 odczytów matematyków zagranicznych. Ich zestawienie ilościowe podane jest w tabelce na stronie 267. Odczyty wygłosiło 21 matematyków z 12 krajów, a mianowicie z Anglii — G. S. Goodman i S. K. Zaremba, z Austrii — L. Schmetterer, z CSRS — I. Vrkoč, z Danii — L. Mejlbo, z Finlandii — O. Tammi, z Francji — S. Mandelbrojt, z Izraela — J. Lindenstrauss, z NRD — G. P. Pazderski, z Rumunii — I. Singer, ze Stanów Zjednoczonych — J. Abbot, J. Dugundji i P. J. Hilton, z Węgier — L. Kolmár oraz z ZSRR — Ł. A. Ajzenberg, M. Achmedowa, N. W. Bielskin, A. A. Kiriłłow, A. G. Kurosz, Lichaczow i V. F. Rogaczenko. Niektórzy z nich byli z odczytami w dwóch lub kilku ośrodkach. Cechą charakterystyczną dla tegorocznej wymiany naukowej jest udział prawie wszystkich oddziałów oraz zwiększająca się liczba wizyt matematyków radzieckich. Profesorowie L. Mejlbo i Ł. A. Ajzenberg byli gośćmi PTM. Ich pobyt w Polsce trwał po 10 dni.

Tak jak w latach poprzednich realizowana była umowa o wymianie

---

(7) Patrz str. 237-241.

bezdewizowej z Czechosłowackim Towarzystwem Matematyków i Fizyków. W ramach tej umowy wyjechało do Czechosłowacji 12 członków PTM, w tym 11 osób wzięło udział w sympozjum topologicznym w Pradze i konferencji równań różniczkowych w Bratysławie, a jeden wyjazd (A. Empacher) dotyczył nawiązania indywidualnych kontaktów naukowych. Ogółem wyjazdy te objęły 77 osobo-dni.

Na prawach wzajemności PTM zorganizował pobyt w Polsce 10 członkom Towarzystwa Czechosłowackiego (ogółem 50 osobo-dni). Z tej liczby 7 osób (S. Horák, J. Novák, J. Josifko, L. Masopust, K. Havliček, L. Berger i K. Recicar) wzięło udział w 5-dniowej konferencji geometrycznej zorganizowanej przez Instytut Matematyczny Politechniki Warszawskiej, J. Jedlinek — w konferencji funkcji uogólnionych, zorganizowanej w Katowicach przez Instytut Matematyczny PAN a dwa przyjazdy: M. Haranta i J. Abrhama — dotyczyły spraw organizacyjnych i indywidualnych kontaktów naukowych.

Sekretarz
dr T. Iwiński

Prezes
prof. dr R. Sikorski